

kan ydes Sildefiskeriet, er derved, at det forbydes at drive Kalesfiskeri i den Tid, hvort Sildefiskeriet finder Sted. Den Tid, hvort disse to Fiskerier samtidig drives, er Tidsrummet fra 15de Mai til 24de Juni, og den Skade, som Kalesfiskeriet, drevet paa den nævnte Maade, gjør Unglen i Limfjorden, finder ogsaa fornemlig Sted i Foraars-tiden, altsaa i Mai Maaned og ind i Juni Maaned, da dette Fiskeri kan drives, da det er paa den Tid, at der paa de lavere Steder i Fjorden, hvor Sildebundgarnene sættes, ikke er tilstrækkelig Grøde til at beskytte Unglen. Grøden kommer først frem længere hen paa Sommeren, og er Bunden først opfyldt med Grøde, saa forbyder det sig af sig selv at drive Fiskeri med Puls- og Botvaad. Jeg tror imidlertid, at det vilde have meget store Vanskeligheder, om vi skulde forsøge igjen at sætte særlige Bestemmelser ind om saaledes at beskytte det ene Fiskeri mod det andet i større Detail eller større Enkeltheder, end der allerede findes i Lovgivningen, og jeg tror med den ærede sidste Taler, at det ogsaa vil møde nogen Modstand, naar man, som en anden foregaaende Taler foreslog, ganske forlød Bestemmelserne i Loven af 1867, som ophæver alle de laasede Bandede. Derimod tror jeg, at der er en anden Udvei, som man maaste lettere kunde forene sig om. Jeg maa nemlig bemærke, at den Kollision imellem Kalesfiskeri og Sildefiskeri, som jeg her har nævnt, fornemlig kun finder Sted i visse Dele af de tidligere saakaldte laasede Bandede, og jeg tror, at man lettere vilde komme ud af disse forskjellige Vanskeligheder og forene de modstaaende Interesser, naar man i denne Lov foruden § 1 tillige indsatte en Bestemmelse, hvorved man gav Regjeringen Myndighed til at indskrænke Tiden for Brugten af Puls- og Botvaadfiskeriet saaledes, at det først kunde benyttes enten efter den 15de Juni eller maaste ogsaa efter den 1ste Juni i de Dele af Fjorden, som tidligere have været laasede Bandede, og hvor Regjeringen fandt Anledning til at bestemme en saadan Indskrænkning. Jeg tror da, at de, der attraa en saadan Indskrænkning af Kalesfiskeriet, vilde kunne finde sig beroligede ved, at Regjeringen nok vilde lade et

saadant Forhold, naar der fremkom Andragende derom, tilstrækkelig undersøge, og da vilde kunne afveie, hvad der talte for og imod et saadant Andragende. Jeg skal i Forbindelse hermed gjøre opmærksom paa, at Kalesfiskeriet med Puls- og Botvaad i de Bandede, hvor jeg har tilfattet, at Tiden til at benytte dem skulde indskrænkes, ikke i denne Tid saameget drives af de ved Kysten af disse Steder boende Fiskere, som det er Behoerne fra andre Egne ved Limfjorden, der navnlig i den første Tid, efterat de laasede Bandede vare ophævede, strax søgte ind i disse, om jeg saa maa sige, fremmede Dele af Fjorden, hvor de ikke før havde fisket paa den Maade. Jeg tror derfor ikke, at det, at der paa en Maade indførtes, men for en begrændset Tid, et Slags laasede Bandede for visse Dele af Limfjorden, egentlig vilde være saa hinderligt for det store Kalesfiskeri, som det maaste for Brugterne af dette Fiskeri ved første Dietast kunde synes, og jeg tror, at alle de stedlige og særlige Forhold, som bør komme i Betragtning, vilde faae deres tilstrækkelige Overveelse, naar man overlader det til Regjeringen, medens det altid er vanskeligt, naar en stor lovgivende Forsamling skal træffe Bestemmelser om slige Enkeltheder. Dertil kommer ogsaa, at skulde det findes, at en saadan Bestemmelse, naar den var tagen, senere kunde trænge til en eller anden Forandring, saa vilde det langt lettere kunne ske, naar det hørte ind under Regjeringens Afgjørelse, end naar det skal ske ved Lov. Jeg skal derhos ogsaa bringe i Erindring, at det aldeles ikke selv i den specielle Limfjordsfiskerilovgivning er noget Særegent, at en saadan Myndighed er overladt til Regjeringen; thi i Loven af 1857 § 9 er det overladt til Regjeringen at give Bestemmelser om, paa hvilken Maade Sildebundgarn og andet fast Sildefiskeriredskab skal sættes, den saakaldte Besætningsmaade paa de Steder, der ikke ere saakaldte matriculerede Bandede,

Rettelse.